

БИБЛИОТЕКА МАТИЦЕ СРПСКЕ

ИВО ВОЈНОВИЋ

(1857 - 1929)

Каталог изложбе

Нови Сад, 2007

БИБЛИОТЕКА МАТИЦЕ СРПСКЕ

КАТАЛОЗИ ИЗЛОЖБИ

137

АУТОРИ КАТАЛОГА И ИЗЛОЖБЕ

Александра Драпшин и Оливера Михајловић

Библиотека Матице српске приредила је изложбу поводом 150 година од рођења књижевника Ива Војновића. Изложба је отворена од 29. октобра до 13. новембра 2007. године у витринама испред свечане сале Матице српске, а коришћена је грађа из збирки Библиотеке Матице српске и Рукописног одељења Матице српске (РОМС). Испод сваке каталошке јединице уписане су сигнатуре.

Војновић се јавио кад се најмање очекивала појава тако моћног писца у том граду дубоке резигнације и мирне агоније. Јавио се у задњем часу, јер је дубровачки средњи век трајао све до освита деветнаестог столећа. Старо друштво тог града је већ и само тражило да изумре сутрадан после пропасти мале аристократске републике, од које је то друштво било нераздвојно. Истина, овај песник славних књижевних традиција Дубровника остао је и данас усамљен у својој слави; он није успео да имадне ни своје школе ни својих епигона. Као да је Дубровник из свог стабла избацио овај свој последњи и велики цвет алоје да кроз његов сјај још једном задиви свет пре него што и сам коначно нестане. И као да је Иво Војновић био песник који је дошао само да ожали и оплаче, а не да пробуди и обнови.

Јован Дучић, 2001

И као што је и та аристократска књижевност сачувала доverk своју везу са нашом народном песмом, што се велика и тврда спуштала са голог Срђа, на стари град и у питомо Конавље, тако је и њен последњи песник у стапању са огромном нашом народном душом, окренувши се од раскошног, енеидског мора, сагледао себи на стенама утеху и смирај, у пролазности и меланхолији свог префињеног живота и у судбини свога града, у великој и правој појави мајке. Зато су тако незаборавна његова дела тешке, балканске туге и вере, слова *Лазаревог Васкресења* и *Смрти Мајке Југовића*. Тако, у историји наше књижевности, једва ако има овако ванредног живота, стопљеног са својим уметничким делом, као што је живот и слава кнеза Ива Војновића.

Милош Црњански, 1927

Наиме, у Војновићевој младости преплитали су се утицаји који су долазили са стране мајке и њене породице и утицаји његовог оца. Ма колико изгледало чудно, иако различити, ти утицаји се нису у хармоничној средини Војновићевих драстично сукобљавали. Напротив, као да су се допуњавали. Ако је од мајке и од њене породице, од деда и баке, млади Иво слушао о дубровачкој прошлости и о везама са Италијом и италијанском културом, и то на италијанском језику, онда је од оца могао слушати о Дубровнику као словенском граду, о Далмацији као саставном делу Хрватске, а тако и опште, југословенске целине, и то на чистом нашем језику. При том, Војновићев отац имао је помоћ онајчешће у лицу саме баке Кристине, која, иако

годинама у италијанској кући, никако није заборављала своје порекло. А Константину Војновићу било је прилично стало да своју децу национално васпита.

Рашко В. Јовановић, 1974

Био је заиста изузетно даровит, усто преосетљив, поремећен, инкомплексан, спонтано је био господар широке душе, дарезљиве руке, а увијек без пара, каткад бијаше и сноб што се кроз "мала врата" хтио винути у европску космополитску духовно испразну елиту, обичан аустријски чиновник, необичан борац против Аустрије, па због тога политички робијаш, драмски казалишни аутор, публицист, незабораван рецитатор, велико дијете - велики умјетник искључиво обузет духовним апстракцијама и загонеткама. Као такав није био само књижевник него културни прегалац широког дијапазона, поред осталог врстан познавалац музике.

Никола Иванишин, 1984

Код господина Војновића је стил уистину тако дубоко усржен у само дело, оно толико кроз њега живи, да та реч овде има свој апсолутни значај. У експресији Г. Војновића има чак неког сталног усхићења, она је прожета много пута неком егзалтацијом, што је, може бити, одређеније утицај талијанскога стилског манира. Па ипак, сву ту велелепну стилизацију руководи поуздан осећај мере, у свему је много укуса и отмене елеганције, што је тако исто одлика латинскога генија. И преко свега, бистар поглед у ствар, тачно појимање свога стваралачког хтења, потпуна власт над предметом и над формом, Тим особинама треба додати и ону психолошку продираност у човека и његово срце, која није толико интуиција и нагонско сверазумевање људи, као код Руса, колико је јасно и разумно гледање у душу, схватање побуда на основу контролисаног мерења и анализе, не одгонетање већ разрешавање душевних загонетки.

Милан В. Богдановић, 1927

Он је генијално обогатио трагику Мајке Југовића обративши пасивни хероизам трпње народне мајке у активни хероизам воље. Мајка Југовића активно, тј. директно својом вољом скриви смрт свога мезимца шаљући га сама у пропаст. И само наш велики психолошки мајстор Војновић могао је након те интервенције наћи још једну, душевну бол, која ће тај горди мрки чемпрес вихором сумње усколебати, искоријенити и свалити. А то је могао Војновић тек као син 19. вијека. Видио је народни препород. Са стајалишта тога препорода могао је pjesник навијестити Мајци Југовића нову идеју, пред којом ће та жртва ублиједети као преживели феудални идеализам, као једностраност и крајност, као готичност, несавремена поред широка шикарја народнога подмлатка и народне суверености.

Драгутин Прохаска, 1917

Мален, незграпан, с неразмјерно кратким ногама и избоченим дољњим тијелом, главе неразмјерно спљоштене, неразмјерно узаног, а високо избоченог чела; напупчене и избачене доње уснице, глас му је био сличан

сордираној тропети, око малено, као усликано у то лице, али зато необично живо и изражајно, а уз пркос паткастога хода с јако на ван извинутим стопалама, необично жив, складан и елегантан у својим покретима, и веома шармантан у свом наступању, тако да је тим своју околину толико освајао да је и његов изглед на неки чудан начин добивао нарочит шарм.

Бранко Гавела, 1963

Војновић је у првом делу *Трилогије* достигао, као никада пре ни после, визију и уметничку пластику генијалног домета. У једном чину, стварно у једној сцени која у ритму олујине дође и прође, дао нам је безмало биолошки јасно пропаст једног хетерогеног организма, рушење у себе једне готове трошности. Сажето, генијално сажето видимо на сцени сву диференцијацију друштва дубровачког, од Кнеза до пучанина, преко разних ступњева племића. Као ћелије у телу, физиолошки атрофира све што се једној искључивој функцији преда. Скала типова дубровачких госпара, ураслих у изживелост једноликих и узалудних функција, то је савршена слика за оно у историји што није трагедија, него рушевина.

Исидора Секулић, 1929

Пишући стихове готово пуних десет година, од 1891. до 1901, познате *Лападске сонете*, од којих су онајбољи били довршени негде истодобно с појавом *Еквиноција* или само нешто касније, Војновић се презентира као потпун, управо до изненађења модеран, сецесионистички и још више симболистички пјесник, и као један од првих хрватских лиричара који ће се изразити у строгој форми сонета и у лирској симболици, повезујући на тај начин парнасовску школу са симболистичким утјецајима – прије свега Малармеом. То је још значајније ако се зна да у исто вријеме хрватском поезијом још увијек доминира родољубна лирика реторичко-патетичног типа.

Мирослав Шицел, 1987

Он је био ватрен родољуб, националиста, али врло пространих хоризоната, прожет најчистијим југословенским духом, као његов далеки прешасник пјесник "Османа" и као овај нагињући српству као *ослободилачком* фактору, (баш исто онако како је то Гундулић налазио код Пољака), али је тај дубоки свој осећај умио савлађивати посредством западне еуритмије, што многи наши земљаци нијесу нигда могли да схвате.

Лујо Војновић, 1939

Три дела *Дубровачке трилогије* Иве Војновића доживљавамо као три минуциозне, питорескне, зналачки прављене вињете. Конте Иво је из својих носталгичних медитација о прошлости града коме припада направио три општа места у фиксираним историјском миљеу, зауставио на њима казаљку времена и са изразом бола чепркао по рани која још увек боли. Само формално се аутор у прелудијуму поставља на дистанцу која би му дозволила да објективно суди о времену које описује и о људима који свесно умиру као

клас, уступајући место пунокрвнијем роду, Андравићу и трговцу Васи; његово пристрасно, неприкривано опредељење присиљава га, иначе, да ствара елегију о последњем Орсату Великом који још једини у гомили мумифицираних црвоточина припада слободарском и младом Гундулићевом Дубровнику.

Слободан Селенић, 1965

Стојећи под дојмом часа, он не иде у дубљину, него у ширину. Не приказује читавих личности, са свима комплицираним изворима њихова деловања, него хвата само неке моменте, улазећи у све финесе, у све нијансе бизарних душевних доживљаја. Није песник јаких чувстава, што их доживљујемо сваки дан, него износи само моменте, кад је сва душа само дрхтај, трепет; није песник свих садржаја душевних, што се збивају по крупним законима психологије, него је песник оних момената, што их доживљују само ретки: најфинији додир с уздухом, ветром, стварима, кад је душа само несвесно глзбало за тонове, што их ухо обична човека и не примећује.

Антун Барац, 1924

Својим продорним драмским инстинктом, интуицијом која при овој својој извештачености иде на махове до генијалности велики драмски писац г. Иво Војновић наслутио је одгонетку неких тамних симбола из народне легенде. Он није размрсио све симболе, многе није ни додирнуо, али је несумњиво нашао тумачења снажна и видовита.

Станислав Винавер, 1924

Аристократа по својим најприснијим нагонима, интелектуалац и бохем по духу и темпераменту, он је остварио у себи једну – за нас – нову форму живота, један нови тип човека и књижевника. Са том својом суштином, са тим својим ореолом, он је, већ при својој првој појави у Београду, почетком овог столећа, учинио и независно од триумфа *Еквиноција* и *Трилогије* – један сасвим изванредан утисак. Умео је оно што до тада није успевало ниједном нашем новијем песнику: да ступи у непосредан човечански контакт са публиком, да продре у друштво, у више грађанско друштво наше престонице које је све до тада било такорећи, неприступачно за просто, на јуриш, ушао је, са достојанством, у салоне.

Тодор Манојловић, 1929

Иво Војновић

ДЕЛА

1. Perom i olovkom / Sergija P. - Zagreb : Matica hrvatska, 1884. - 184 str.
II 28937
2. Ksanta / pripovijeda Ivo Vojnović. - U Zagrebu : Matica hrvatska, 1886. -
196 str.
II 1515
3. Psyche / napisao Ivo Vojnović. - Zagreb : Matica hrvatska, 1889. - 100
str.
II 1475
4. Carmen / Sergij.
U: Vienac. - God. 26, br. 20 (1894), str. 312.
II 11775
5. Ekvinocij / napisao Ivo Vojnović. - Zagreb : Matica hrvatska, 1895. - 134
str.
II 28970

КЊИГЕ МАТИЦЕ СРПСКЕ

Број 22

ИВО ВОЈНОВИЋ

ДУБРОВАЧКА ТРИЛОГИЈА.

УЧЕНИЦИМА СРПСКЕ
МАТИЦЕ

1909

УЧЕНИЦИМА СРПСКЕ
МАТИЦЕ

6. Dubrovačka trilogija / Ivo Vojnović. - U Zagrebu : Matica hrvatska, 1902.
- 157 str.
II 28999
7. Еквиноцијо / написао Иво Војновић. - Београд : Српска књижевна
задруга, 1905. - 107 стр.
II 438288
8. Смрт Мајке Југовића / Ivo Vojnović. - Zagreb : Dioničarska tiskara,
1907. - 116 str., [1] list sa slikom autora
II 1477
9. Дубровачка трилогија / Иво Војновић. - 2. дефинитивно изд. - У
Новом Саду : Матица српска, 1909. - 165 стр.
II 434575

10. Dubrovnická trilogie / Ivo Vojnović ; z chorvatštiny přeložil a úvodem opatřil Jan Hudec. - V Praze : Nákladem J. Otty, [1909]. - XCII, 150 str.
Jc I 123
11. Госпођа са сунцокретом / кнез Иво Војновић. – Београд : Г. Кон, 1912. – 155 стр.
II 59830
12. Смрт мајке Југовића / Иво Војновић. – Дубровник : Матица српска, 1912. – 37 стр.
II 434421
13. Госпар / Иво Војновић.
У: Србобран. - Год. 29, бр. 204 (25 септембра 1912), стр. 2.
II фол. 35
14. Лазарево васкресење / Иво Војновић. – Дубровник : Матица српска, 1913. – 136 стр.
II 434453
15. Akordi / Ivo Vojnović. - Zagreb : Jug, 1917. - 207 str.
II 1474
16. Geranium / Ivo Vojnović. - Zagreb : Društvo hrvatskih književnika, 1918. - 105 str., [1] list s autorovom slikom
II 28784
17. Dragi Danko! / Ivo Vojnović.
U: Galebovi / Angjelo Danko (Danko Angjelinović). - Zagreb : Hrvatski štamparski zavod d. d., 1918. - Str. 3-6.
I 35/I
18. Predgovor / Ivo Vojnović.
U: Moj život / Vlaho Bukovac. - Zagreb : "Književni jug", 1918. - Str. 5-6.
II 423
19. Imperatrix : misterija ostrva zaboravi / Ivo Vojnović.
U : Književni jug. - Knj 1, br. 1 (1. januara 1918), str. 4.
II II 448
20. Смрт мајке Југовића / Иво Војновић. – Загреб : З. и В. Васић, 1919 – 127 стр.
I 231
21. Stari grijesi / Ivo Vojnović. - Zagreb : Društvo hrvatskih književnika, 1919. - 156 str.
II 28787
22. Gundulićev san / [sjenu velikog pjesnika posvetio Ivo Vojnović Dubrovčanin]. - Dubrovnik : Jadran, 1922. - 16 str.
II 53789
23. Maškarate ispod kuplja / napisao Ivo Vojnović. - Zagreb : Kr. zemaljska tiskara, 1922. - 103 str.
II 33307

24. Predigra na jednu dubrovačku komediju / Ivo Vojnović.
U: Kritika. - God. 3, br. 2 (februar 1922), str. 49-53.
Jc П II 4
25. Пролог ненаписане драме / Иво Војновић. – Београд : Француско-српска књижара А. М. Поповића, 1929. – 82 стр.
II 1516
26. Ivo Vojnović o Matu Vodopiću.
U: Tužna Jele / Mato Vodopić. - 4. izd. - Dubrovnik : [s.n.], 1934. - Str. XIV-XVI.
II 1322
27. Stare grzechy / Ivo Vojnović ; przekład Marji Znatowicz-Szczepańskiej. - Warszawa : Biblioteka Polska, 1936. - 173 str.
II 231028
28. La morte della Madre de' Jugović / Ivo Vojnović ; traduzione dal jugoslavo di G. Bogić. - Beograd : Štamparija "Planeta", 1938. - 17 cm
III 300193
29. Пјесме ; Приповијетке / Иво Војновић. – Београд : Г. Кон, 1939. – LIV, 367 стр.
II 1224/1
30. Стари гријеси ; Психе / Иво Војновић. - Београд : Г. Кон, 1940. – 350 стр.
II 1224/3
31. Госпођа са сунцокретом ; Imperatrix / Иво Војновић. - Београд : Г. Кон, 1941. – 350 стр.
II 1224/2
32. Буря равноденствия / Иво Войнович ; [перевод ЯА. Апушкина и П. Ильина]. – Москва : Искусство, 1955. – 70 стр.
II 200759
33. Дубровачка трилогија / Иво Војновић. – Београд : Нолит, 1963. – 311 стр.
II 23440
34. Geranium ; Dubrovačka trilogija / Ivo Vojnović. - Zagreb : Mladost, 1973. - 183 str.
II 52927
35. Smrt Matky Jugovičov / Ivo Vojnović ; podľa interpretácie Jána Jankoviča prebásnil Ivan Mojík. - Bratislava : LITA, 1976
IV 230499
36. Ekvinokcij [Štampana muzikalija] / Marjan Kozina ; [libreto napisal skladatelj po istoimeni drami Ive Vojnovića ; slovenski prevod Smiljan Samec]. - Partitura = Partitur. - Ljubljana : Društvo slovenskih skladate Slovenska akademija znanosti in umetnosti, 1985. - 1 partitura (105 str.)
H III 1135/1

37. Ekvinokcij [Štampana muzikalija] / Marjan Kozina ; [libreto napisal skladatelj po istoimeni drami Ive Vojnovića ; slovenski prevod Smiljan Samec]. - Partitura = Partitur. - Ljubljana : Društvo slovenskih skladateljev Slovenska akademija znanosti in umetnosti, 1988. - 1 partitura (106-223 str.)
H III 1135/2
38. Ekvinokcij. [1] [Zvučni snimak] / Marjan Kozina ; solisti, zbor in orkester opere SNG v Ljubljani ; dirigent Ciril Cvetko. - Ljubljana : RTV Ljubljana, [198?]. - 1 zvučna kasetna
Ka I 1508/1
39. Ekvinokcij. [2] [Zvučni snimak] / Marjan Kozina ; solisti, zbor in orkester opere SNG v Ljubljani ; dirigent Ciril Cvetko. - Ljubljana : RTV Ljubljana, [198?]. - 1 zvučna kasetna
Ka I 1508/2
40. A napraforgós hölgy / Vojnovich Ivó ; Márkus László fordította. - Budapest : Athenaeum, [s.a.]. - 95 str.
I 151888
41. Ivan Krstitelj / uglazbio Don Giocondo Fino ; spjevao Savino Fiore ; a u rimičkoj prozi preveo Ivo Vojnović. - [S. l. : s. n., s. a.]. - 31 str.
III 5999
42. Imperatrix / napisao Ivo Vojnović. - Zagreb : Književni jug, [s. a.]. - 135 str.
II 1478

ЛИТЕРАТУРА

43. Ivo Vojnović, Smrt Majke Jugovića / М. Буд.
У: Летопис Матице српске. – 83, 243, 3 (1907), стр. 95-100.
П II 951, ПМС II 1
44. Smrt majke Jugovića / Aleksandar Mitrović. - 2. izd. - U Splitu : Narodna tiskara, 1907. - 20 str.
III 24629
45. О Иву Војновићу / од Арсена Венцелидеса
У: Летопис Матице српске. – 85, 254, 2 (1909), стр. 44-55.
П II 951, ПМС II 1
46. Иво пл. Војновић / Бранко Лазаревић.
У: Позоришни живот. Св. 1 / Бранко Лазаревић. – Београд : Г. Кон. – 1912. – стр. 39-58.
П 3911
47. Kosovska najnovija literatura / A.[Antun] G. [Gustav] M. [Matoš].
У: Savremenik. - God. 8, br. 3 (1913), str. 193-194.
П III 327
48. Ivo Vojnović Užički / Arsen Wenzelides. - U Sarajevu : Hrvatska knjižara, 1917. - 69 str.
II 975

49. San ogradu: povodom Iva Vojnovića "Maškerate ispod kuplja" / Ivo Andrić.
U: Jugoslavenska knjiva. - God. 7, knj. 1, br. 3 (februar 1923), str. 118-119.
П III 584
50. Кобни реализам / Станислав Винавер.
У: Време. - Год. 4, бр. 1087 (27. децембра 1924), стр 4.
П фол. 294
51. U povodu "Maškerata" / Antun Barac.
U: Knjiga eseja / Antun Barac. - Zagreb : Mlada Jugoslavija, 1924. - Str. 94-116.
П 25159
52. Иво Војновић / Велибор Глигорић.
У: Лица и маске / Велибор Глигорић. – Београд : [б. г.], 1927. – стр. 11-16.
П 452607
53. Конте Иво : (1857-1929.) / Тодор Манојловић.
У: Српски књижевни гласник. – Књ. 28, бр. 1 (1929), стр. 278-282.
КМП 2, П II 1, 11779
54. Иво Војновић / С.Ђ.
У: Летопис Матице српске. – 103, 322, 2 (новембар 1929), стр. 314-315.
П II 951, ПМС II 1

IVO VOJNOVIC
SMRT
MAJKE JUGOVIĆA

DRUGA PUESMA U TRI PJEVLINIA

PROJEKTOVANJE I ILLUSTROVANJE
PROJEKTOVANJE I ILLUSTROVANJE
PROJEKTOVANJE I ILLUSTROVANJE
PROJEKTOVANJE I ILLUSTROVANJE

IZDANJE I ILLUSTROVANJE I

ZAGREB
NARODNA BIBLIOTEKA KRALJEVINE SRBIJE, HRVATSKE I SLOVENSKE

J. STOKIC, tiskar, ul. Matije Gupca 10, Zagreb

55. Г. Милан Кашанин: "Кад је вечером читао Imperatrix" У: Време. -
Год. 9, бр. 2759 (31. августа 1929), стр. 3.
П фол. 294
56. Песник Иво Конте Војновић, сјајна личност у нашој култури / Драган
Алексић.
У: Време. - Год. 9, бр. 2759 (31. августа 1929), стр. 4.
П фол. 294

57. Иво Војновић / Милан В. Богдановић.
У: Стари и нови. I / Милан В. Богдановић. – Београд : Г. Кон. – 1931. – стр. 70-78.
II 439263/1 -
58. Ivo Vojnović / Anton B. I. Balotă. - București : Tipografie de Artă și Editură Leopold Geller, 1935. - 64 str.
Ba III 32
59. Ivo Vojnović / Józef Gołabek. - Warszawa : Biblioteka Jugosłowiańska, 1936. - 29 str.
II 243397
60. Ivo Vojnović i Poljaci / Josip Golabek (Golombek). - Beograd : Štamparija Drag. Popović, 1939. - 70 str.
P. o.: Franjevački vijesnik; br. 4-5, 6-7, 8-9/1939 god.
III 10789
61. Иво Војновић / Јован Грчић.
У: Портрети с писама. 5 / Јован Грчић. – Нови Сад : Штампарија Јовановић и Богданов, 1939. – стр 136.141.
II 1609/5
62. Спомени о брату од Луја Војновића.
У: Пјесме; Приповијетке / Иво Војновић. - Београд : Г. Кон. – 1939. – стр. IX-LIX.
II 1224/1
63. Ivo Vojnović : (1857.-1929.) / Albert Haler.
U: Novija dubrovačka književnost / Albert Haler. - Zagreb : Hrvatski izdavački bibliografski zavod, 1944. - Str. 252-284, [1] tabla.
II 428547
64. Ivo Vojnović u Osijeku 1918. godine / Branko Magarašević / Nada Beritić / Dubravka Luković. - Dubrovnik : Pododbor Matice hrvatske, 1957. - Str. 152-169
P. o.: Dubrovnik; br. 3-4, 1957.
Km III 1125
65. Maškarate i deklamacije / Antun Branko Šimić.
U: Proza / Antun Branko Šimić. Knj. 1. - Zagreb : Znanje, 1960. - Str. 350-355.
II 19302/2
66. Importanza delle autoversioni / Arturo Cronia. - Roma : Recherche Slavistiche, 1963. - 21 str.
P. o.: Congresso Internazionale degli Slavisti; 5, Sofia, 1963.
III 300844
67. Што мислим да знам и што не знам о Иву Војновићу / Бранко Гавела.
У: Дубровачка трилогија / Иво Војновић. – Београд : Нолит, 1963. – стр. 9-27.
II 23440

68. Иво Војновић, Дубровачка трилогија / Милан Ракић.
У: Изабрана дела / Милан Ракић. – Београд : Народна књига, 1964, -
стр. 112-118
II 24663
69. Ivo Conte Vojnović / Milivoj Dežman Ivanov
У: Hrvatska književna kritika. 5, Nehajev i suvremenici / predgovor
napisao i izbor izvršio Šime Vučetić. - Zagreb : Matica hrvatska, 1964. -
Str. 203-207.
II 19828/5
70. Marko Rašica kao scenograf dubrovačke praižvedbe "Ekvinocija" i
njegove uspomene na Iva Vojnovića / Ivan Bošković. - Zagreb : JAZU,
1965
III 22185
71. Dante nelle opere di Ivo Vojnović / Frano Čale. - Firenze : Sansoni, 1966.
- Str. 543-553
P. o.: Atti del Congresso Internazionale di Studi Danteschi; vol. 2,
Firenze, 1966.
III 307041
72. Госпар речи и духа : на годишњицу смрти Ива Војновића / Рашко В.
Јовановић.
У: Летопис Матице српске. – 143, 400, 6 (децембар 1967), стр. 577-
584.
II 951, ПМС II 1
73. Poslednji dani Iva Vojnovića / Gustav Krklec.
У: Pisci i djela / Gustav Krklec. - Zagreb : Mladost, 1972. - Str. 17-22.
II 51179
74. Иво Војновић / Рашко В. Јовановић. – Београд : Институт за
књижевност и уметност, 1974. – 412 стр.
II 56064
75. Војновић на београдској позорници / Милан Грол.
У: Критика у Скерлићево доба / приредио Драгиша Витошевић. –
Нови Сад : Матица српска ; Београд : Институт за књижевност и
уметност. – 1975. – стр. 368-377.
III 52761
76. O Ivi Vojnoviću / Olinko Delorko.
У: Radost i bol čitanja / Olinko Delorko. - Zagreb : Znanje, 1978. - Str. 5-
16.
II 71831
77. Ivo Vojnović i Zadar / Tihomil Maštrović. - Dubrovnik : Jugoslavenska
akademija znanosti i umjetnosti, 1979. - Str. 661-726, [1] list s tablom
P. o.: Anali Zavoda za povijesne znanosti IC JAZU u Dubrovniku; s
Km III 754

78. Ivo Vojnović u Češkoj između dva rata / Miroslav Kvapil.
U: Зборник за славистику. – 18 (1980), стр. 137-147.
II 3190
79. Vojnović između Šenoe i Flauberta / Ivo Frangeš.
U: Izabrana djela / Ivo Frangeš. - Zagreb : Matica hrvatska, 1980. - Str. 231-244.
II 80135
80. O djelu Iva Vojnovića / priredio Frano Čale. - Zagreb : Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, 1981. - 425 str.
III 70655
81. Dramaty Vojnovića na scenach polskich / Włodzimierz Kot.
U: Зборник за славистику. - 20 (1981), стр. 155-164.
II 3190
82. Grada Dubrovnika pjesnik / Nikola Ivanišin. - Zagreb : Školska knjiga, 1984. - 213 str.
II 94559
83. Ivo Vojnović i hrvatska moderna / Miroslav Šicel.
U: Osmišljavanja / Miroslav Šicel. - Osijek : Izdavački centar Revija Radničkog sveučilišta "Božidar Maslarić", 1987. – Str. 123-131.
II 402427
84. "Imperatrix" zaboravljena misterija "Ostrva zaboravi" / Luko Paljetak.
U: Uvidaji / Luko Paljetak. - Dubrovnik : Časopis Dubrovnik, 1990. - Str. 133-154.
III 98507
85. Кнез Иво Војновић / Милош Црњански.
U: Есеји и прикази / Милош Црњански. – Нови Сад : Књижевна заједница Новог Сада, 1991. – Стр. 100-102.
II 418735
86. Сутон / Стеван Христић. - Нови Сад : Српско народно позориште, - 1994. – 32 стр.
II 421772
87. Ivo Vojnović / Szenteleky Kornél.
U: Új életformák felé / Szenteleky Kornél. - Újvidék : Forum, 1999. - Str. 236-238.
II 63489
88. Ivo Vojnović et son poème dramatique La Ressurrection de Lazare / par Miodrag Ibrovac. - [S. l. : s. n., s. a.]
P.o.: Extrait du "Monde slave" ; 1917, Paris.
III 253608
89. O pjesniku slobode / Dragutin Prohaska. - Osijek : R. Bačić, [s. a.]. - 90 str.
II 5516

90. Иво Војновић / Јован Дучић.
У: Моји сапутници / Јован Дучић. – Београд : Рад ; Подгорица : Октоих ; Трбиње : Дучићеве вечери поезије, 2001. – Стр. 7-45.
II 447162
91. О Dubrovačkoj trilogiji Iva Vojnovića / Jovan Hristić.
У: О traganju за pozorištem / Jovan Hristić. - Zrenjanin : Gradska narodna biblioteka "Žarko Zrenjanin", 2002. - Str. 144-157.
II 452927
92. Ива Војновића Орбат Велики / Исидора Секулић.
У: Домаћа књижевност. [Књ.] 1 / Исидора Секулић. – Нови Сад : Stylos, 2002. – Стр. 160-168.
II 452526/1
93. Три вињете на историјском пану : „Дубровачка трилогија“ Иве Војновића у Југословенском драмском позоришту / Слободан Селенић.
У: Драмско доба / Слободан Селенић. Нови Сад: Стеријино позорје, 2005. – Стр. 22-25.
II 463228
94. Трилогија у Дубровнику : „Дубровачка трагедија“ Иве Војновића на дубровачким летним играма / Слободан Селенић.
У: Драмско доба / Слободан Селенић. Нови Сад: Стеријино позорје, 2005. – Стр. 26-29.
II 463228

ФАКСИМИЛИ И ФОТОГРАФИЈЕ

95. Иво Војновић
96. Иво Војновић окружен глумцима после првог извођења драме *Еквиноциј* у Дубровнику 1903.
97. Писмо Ива Војновића Јовану Грчићу писано 17. фебруара 1917. године у Загребу. (РОМС 11.325)
100. Писмо Ива Војновића Пери Богдановићу писано у Дубровнику 12. јуна 1914. године. (РОМС 20.850)
101. На тараци, цртеж Ива Војновића
102. Allons Enfants!..., цртеж Ива Војновића

ИВО ВОЈНОВИЋ
1857 - 1929

ИЗДАВАЧ
Библиотека Матице српске
Нови Сад
Матице српске 1

УРЕДНИК
Миро Вуксановић

АУТОР КАТАЛОГА
Оливера Михајловић
Александра Драпшин

ПРИПРЕМА
Александра Драпшин
Оливера Михајловић

УМНОЖАВАЊЕ
Станислава Николић

ПОВЕЗ
Милорад Родић

ТИРАЖ
50 примерака